

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЕДНАЙТЕСЯ!

ЗА

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

Наукові
Гадри

НАЧЕСТЬ 50-РІЧЧЯ ВЛКСМ
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОНКУРС
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ РОБІТ
З ТЕХНІЧНИХ ТА ПРИРОДНИЧИХ НАУК

КОЛЕГІЯ Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти Української РСР і ЦК ЛКСМ Украйни прийняли спільну постанову про республіканський конкурс студентських наукових робіт з технічних та природничих наук, присвячений 50-річчю ВЛКСМ.

В постанові пропонується провести цей конкурс в 1967/68 навчальному році в два тури.

ПЕРШИЙ ТУР проводиться у вищих училищах за кладах республіки. Він визначить кращі студентські наукові роботи, а також факультети, кафедри і наукові гуртки, які домоглися найбільших успіхів в організації студентської наукової творчості.

Термін закінчення першого туру — до 25 квітня 1968 р.

В ДРУГОМУ ТУРІ конкурує студентських наукових робіт проводиться по зонах.

Всі вузи республіки розподілені на п'ять зон. НАШ УНІВЕРСИТЕТ є ГОЛОВНИМ ВУЗОМ ЧЕТВЕРТОЇ ЗОНИ. Сюди входять також вищі училища за клади Кіровоградської, Кримської Миколаївської, Одеської та Херсонської областей.

В спільній постанові Колегії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти

Української РСР і ЦК ЛКСМ України вказується: «Покласти на ректорів і секретарів комітету ЛКСМУ головних вузів відповідальність за організоване проведення другого туру республіканського огляду студентських робіт: визначення кращих студентських наукових робіт, кафедр, факультетів і вузів по організації студентської наукової роботи та проведенню наукових конференцій з технічних і природничих наук.

Для проведення конференцій та здійснення керівництва конкурsem по зонах доручити ректорам головних вузів і обкомам ЛКСМУ разом з Управлінням науково-дослідних робіт Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та відділом студентської молоді ЦК ЛКСМ України до 15 лютого 1968 року створити відповідні оргкомітети. Керівництво оргкомітетами покласти на

ректорів головних вузів».

Відзначення переможців республіканського конкурсу студентських наукових робіт проводить Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та ЦК ЛКСМУ на підставі пропозицій зональних оргкомітетів.

Для відзначення студентів-переможців республіканського конкурсу для кожної зони встановлені: 25 дипломів I ступеня; 50 дипломів II і 75 дипломів — III ступенів.

Переможцям республіканського конкурсу разом з дипломом I ступеня вручается цінний подарунок вартістю до 25 карбованців, II ступеня — вартістю до 15 карбованців, і III ступеня — вартістю до 10 карбованців.

Для відзначення кращих наукових гуртків, кафедр, факультетів та вузів встановлюється по 20 дипломів на кожну зону без видання грошових премій.

Підведення підсумків республіканського конкурсу студентських наукових робіт з технічних і природничих наук буде проведено на вузівських і зональних наукових конференціях, урочистих зілотовах, комсомольських зборах, засіданнях наукових товариств з участю студентів.

Включайтесь в республіканський конкурс, друзі!

МИ — ЗА ЗМАГАННЯ!

На СВОІХ зборах студенти першого та другого курсів денної навчання юридичного факультету обговорили звернення групи обчислювачів четвертого курсу механіко-математичного факультету до всіх студентів. Вони підтримали заклик: розгорнути змагання між академічними групами за право називатися «Групою імені 50-річчя ВЛКСМ».

Збори студентів-юристів прийняли відповідне рішення.

На цих же зборах були підбиті підсумки зимової екзаменаційної сесії. В загальному, то вони — непогані. Стопроцентна успішність.

Особливо успішно витримали іспити

студенти другого курсу. Тут з 30 тих, хто складав іспити, зимову сесію завершили на «відмінно» 9 осіб, на «добре» і «відмінно» — 17. І тільки чотири студенти мають задовільні оцінки.

І першокурсники першу свою вузівську сесію склали без зривів, хоча їх успішність у них могла б бути вищою.

Ці підсумки зимової сесії дають підстави сподіватися, що в змаганні за право називатися групою імені 50-річчя ВЛКСМ студенти-юристи зможуть зайняти гідне місце.

А. МАКАРОВ,
секретар комсомольського бюро
юридичного факультету.

ВІДКРИТИ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ

С ьогодні, 28 лютого 1968 року, у Великому актському залі відбудуться загальноуніверситетські відкриті партійні збори.

На порядку денного зборів — доповідь «Підсумки зимової екзаменаційної сесії і завдання парт-організації в учбово-виховній роботі» (доповідач проректор по училищі роботі О. В. Богатський).

На збори запрошується студенти, викладачі та науковці університету.

МОЛОДІ ЛЕКТОРИ

ТРЕТИЙ УРОЧИСТИЙ ВИПУСК ШКОЛИ

МОЛОДОГО ЛЕКТОРА-ПРОПАГАНДИСТА

З АЛ ЗАСІДАНЬ, де проводиться вчена рада університету і проходять відповідальні наради, цього разу було віддано в розпорядження студентів-активістів. Вони прийшли сюди на урочистий випуск школи молодого лектора-пропагандиста.

Збори вступним словом відкриє заступник секретаря парткому університету доктор історичних наук М. Ю. Раковський. Він повідомив про те, що нинішній випуск — третій в історії університету, що за два навчальних роки слухачі школи успішно оволоділи громадською професією лектора-пропагандиста.

Детально про навчання слухачів, про роботу школи розповів присутній її керівник доцент Д. І. Богуненко.

— І ось сьогодні, — сказав керівник школи, — 49 країнським слухачам, які успішно завершили дворічне навчання, ми вручаємо посвідчення про закінчення школи, про оволодіння громадською професією лектора-пропагандиста.

Називаються прізвища. Один за одним підходять до столу слухачі школи. Проректор по науковій роботі професор В. О. Федосеев

вручає їм добре оформлені книжечки-посвідчення про закінчення школи.

З вітальним словом до випускників школи звернувся секретар комітету комсомолу ОДУ С. Бойченко. Він закликав їх брати активну участь в пропагандистській роботі, нести свої знання в маси.

Потім до трибуни підходить один з слухачів школи, студент історичного факультету В. Глибишин. Він дякує всім тим, хто навчав їх громадській професії, завіряє, що випускники школи молодого лектора-пропагандиста будуть яскраво і переконливо пропагувати правдиве слово партії.

Третій випуск школи молодого лектора-пропагандиста пройшов організовано, урочисто.

* * *

Розпочалася робота по підготовці до нового прийому у школу молодого лектора-пропагандиста. Випуск цього набору співпаде з 100-річчям з дня народження В. І. Леніна. Тому й школа дещо змінить своє найменування. Віднині вона буде ленінською школою молодого лектора-пропагандиста.

У ВІДПОВІДНОСТІ з Указом Президії Верховної Ради СРСР на честь 50-річчя Збройних Сил була встановлена ювілейна медаль.

На ЗНІМКУ: генерал-полковник у відставці НІЧКОВ вручає ювілейну медаль доценту, Герою Радянського Союзу М. ЯКУПОВУ.

*
ПОЗАДУ зимові канікули. Розпочався новий семестр. Потяглись розмірені студентські будні: лекції, семінари, самостійна робота.

НА ЗНІМКУ: студентки-першокурсниці хімічного факультету на лекції з математики. Всі уважно слухають викладача. Цікаво...

Фото А. ВОЛОШИНА.

ЗАХИСТ ПРОЙШОВ УСПІШНО

НА ЗАСІДАННІ ради по присудженню вчених ступенів з суспільних наук дніми відбувся прилюдний захист дисертації на тему: «Розвиток ідеї взаємозв'язку простору та часу», представленої на здобуття вченого ступеня кандидата філософських наук Г. Полікарповим.

Дисертант — вихованець нашого університету. Він закінчив фізичний факультет, а потім аспірантуру при кафедрі філософії нашого вузу.

Дослідження Г. Полікарпова являє собою певний інтерес.

Відгуки, дані офіціальними опонентами: доктором філософських наук М. Овчинниковим та докторами фізико-математичних наук І. Фішером та О. Костаревим говорять за те, що дисертація була написана на актуальну тему, яку Г. Полікарпов зумів вдало і всебічно розкрити. Автори відгуків прийшли до одностайної думки: Г. Полікарпову може бути присвоєний ступінь кандидата філософських наук.

Захист дисертації пройшов успішно. Члени вчені ради і всі присутні тепло поздоровили Г. Полікарпова та побажали йому нових творчих успіхів.

Л. ШВІДЧЕНКО.

«Ця невеличка книжечка варта цілих томів: духом її до цього часу живе і рухається весь організований пролетаріат цивілізованого світу».

В. І. ЛЕНІН.

В РЕВОЛЮЦІЙНІЙ теорії марксизму «Маніфест Комуністичної партії» К. Маркса і Ф. Енгельса посідає почесне місце. Це — перший програмний документ наукового комунізму, який дає цільний і стрункий виклад основ великого вчення Маркса і Енгельса.

«Маніфест Комуністичної партії» вийшов в Лондоні близько 24 лютого 1848 року окремим виданням на 23 сторінках. «В цьому творі з геніальною ясністю і

якравістю змальований новий світогляд, послідовний матеріалізм, який охоплює і сферу соціального життя, діалектика, як найбільш всебічне і глибоке вчення про розвиток, теорія класової боротьби і всесвітньоісторичної революційної ролі пролетаріату, творця нового, комуністичного суспільства», — писав В. І. Ленін, визнаючи неминуше значення «Маніфесту».

«Маніфест Комуністичної партії»

охоплює і торжества пролетарської

революції, визначив завдання і

задачі, які виникають в результаті

здобуття влади пролетаріатом.

«Маніфест» висунув основні положення про партію, як передовий, озброєний знаннями законів розвитку суспільства загін робітничого класу. В «Маніфесті» дано

широку критику буржуазних і

дрібнобуржуазних течій, які висту-

пали під пропагандою соціалізму,

обґрунтовано керівні принципи став-

лення пролетарської партії до

різних класів та партій. Полум'янім закликом «Пролетарі всіх

країн, єднайтеся!» Маркс і Енгельс

яскраво висловили ідею пролетар-

ського інтернаціоналізму.

«Маніфест» було створено в

результаті багатьох років роботи

Маркса і Енгельса.

«Маніфест» є піввікова історія Радянської держави, розпочата Великим

Жовтнем, переможні соціалістичні

революції в інших країнах.

Сьогодні комунізм став великою

силою сучасності.

ЛІТЕРАТУРА

ІСТОРИЯ

ІСТОРІЯ

ВЧЕНИЙ-ГУМАНІСТ

ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. О. ТАРАСЕВИЧА

В ІСТОРІЮ вітчизняної науки і культури Лев Олександрович Тарасевич ввійшов як видатний вченій, один з основоположників мікробіології та епідеміології.

Величезне значення в діяльності Л. О. Тарасевича мав Новоросійський (Одеський) університет, де він одержав приватну освіту, розпочав самостійну педагогічну роботу, став на шлях широкої суспільно-політичної діяльності.

Л. О. Тарасевич народився 2 лютого 1868 року в м. Тирасполі. В 1891 році він закінчив природниче відділення фізико-математичного факультету Новоросійського університету, де вібрав краї традиції та світогляд від своїх учителів — І. І. Мечникова, І. М. Сеченової, Л. С. Ценковського, О. О. Ковалевського та інших.

Гуманістичні почуття притягують Л. О. Тарасевича одержати також і медицину освіту. Він закінчує в Парижі медичний факультет, працює одночасно в лабораторії І. І. Мечникова і виконує там свою першу наукову роботу. В 1897 році, повернувшись до Росії, він складає в Київському університеті лікарський іспит і протягом двох років працює в лабораторії відомого патолога В. В. Підвисоцького.

В 1900—1902 рр. Л. О. Тарасевич в Парижі під керівництвом І. І. Мечникова завершує свою докторську дисертацію «До вчення про гемолізах», після чого переїжджає до Одеси, де обирається на посаду прозектора, а потім приват-доцента кафедри загальної патології медичного факультету Новоросійського університету.

Тут, розгорнувшись інтенсивну наукову роботу, Л. О. Тарасевич оформляє та захищає докторську дисертацію — одну з перших з імунітету. Разом з С. М. Щастним він також виконує роботу з анафілаксії.

З 1905 року Л. О. Тарасевич в звязку з від'їздом В. В. Підвисоцького очолює кафедру. Тоді ж він пише підручник з загальної патології, виданий в 1908 році.

Тарасевич був одним з творців прогресивного «Медичного Товариства при Новоросійському університеті». Брав активну участь в лекційному бюро «Новоросійського Товариства природознавців».

Л. О. Тарасевич став одним з організаторів прогресивного «Союзу молодих викладачів», який здійснював свою діяльність в тісному контакті з «Коаліційним студентським бюро», організовуючи спільні сходки,

мітинги, бойкоти лекцій реакційних професорів.

25 травня 1907 року Л. О. Тарасевич виступив на засіданні Х Пірогоського з'їзду в Москві з доповіддю «Про голод». В ній він показав, що більша частина населення Росії живе впроголодь і що це пов'язано з соціальними факторами, а не є наслідком неврожай, як це намагався подати царський уряд. Доповіда про голод, що викривала царизм і закликала населення на боротьбу за свої права, привела до послиння поліцейського цукування Л. О. Тарасевича, що примусило його покинути Одесу.

Восени 1907 року Л. О. Тарасевич переїжджає до Москви, де його обирають професором Вищих жіночих курсів, а також приват-доцентом університету. Тут він пробув недовго. На знак протесту проти свавілля царизму в 1911 році він залишив університет і відправився в експедицію, організовану ПаSTERІВСЬКИМ інститутом на чолі з Мечниковим. В Калмицьких степах експедиція вивчала вогнища туберкульозу.

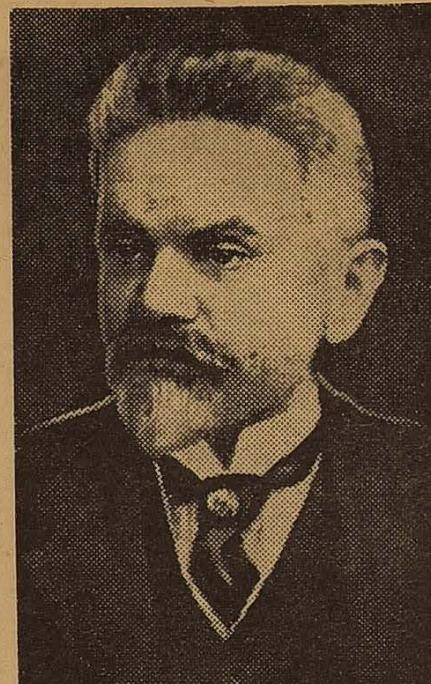
В 1912 році Тарасевич засновує популярний природничо-історичний журнал «Природа».

Видатний талант Л. О. Тарасевича як організатора і громадського діяча особливо про-

явився після Великої Жовтневої соціалістичної революції. Він був одним з перших вчених, хто включився в будівництво Радянської держави.

В 1918 році Л. О. Тарасевич бере участь в організації Вченої Медичної Ради Центральної сивороточно-вакцинної комісії, представником якої він був протягом всіх наступних років. З 1919 року він також очолює Центральний державний науковий інститут в складі восьми спеціалізованих інститутів, а також Державний контрольний інститут медичних біологічних препаратів, що входив сюди, якому зараз присвоєно його ім'я. В 1922 році Л. О. Тарасевича було обрано дійсним членом Української Академії Наук, а в 1923 році йому Наркомздоров'я було присвоєно звання героя праці.

На Л. О. Тарасевича була покладена також місія налагодження культурних зв'язків молодої Радянської республіки з зарубіжними країнами. З цією метою він неодноразово бував у Франції, Швейцарії, Англії, Німеччині, беручи участь в роботі Ліги Націй і різних міжнародних комісій. Налагодження цих зв'язків сприяло особистій знайомству Л. О. Тарасевича з багатьма вченими Західної Європи і глибока їх повага до нього. Ця ж обставина спонукала ПаSTERІВСЬКИЙ інститут через О. М. Мечникова передати Л. О. Тарасевичу спадщину І. І. Мечникова для організації музею його імені. Такий музей було відкрито в Москві в 1926 р.

Л. О. Тарасевич очолював і брав активну участь у всіх з'їздах мікробіологів. Х з'їзд в Одесі в 1926 році був останнім, на якому з близькуючою доповіддю про попереджувальні прививки проти туберкульозу він виступив востаннє. 12 червня 1927 року Л. О. Тарасевич помер.

Активна науково-педагогічна гуманістична діяльність Л. О. Тарасевича заслужено оцінена радянським народом. У вестиблії Одеського університету на мармуровій дощі серед імен видатних діячів науки та культури — вічованих університету — висічено й ім'я Льва Олександровича Тарасевича.

Професор Д. ЩАСТНИЙ.

ПЕРЕМОЖЦІ!

НА ЧЕСТЬ 50-річчя Радянських Збройних Сил, як уже повідомлялось в газеті, у нас відбулись змагання з кульової стрільби, в яких взяли участь офіцери запасу і у відставці факультетів та установ університету.

Які ж підсумки змагання?

Кращих результатів з стрільби з пістолета домоглася команда ректорату. До її складу входили: І. Горб, С. Сергійчик, С. Коршунов, В. Волошановський, І. Шаура. За перше місце в змаганні ця команда нагороджена перехідним кубком та грамотою.

На другому місці — команда геолого-географічного факультету, а на третьому — юридичного факультету. Обидві команди нагороджені грамотами.

Серед учасників змагання влучно стрільбою відзначились тт. Додін, Мельниченко, Горб, Сергійчик, Благодаров, Волошановський, Цветков та Шаура. Найкращого результату домігся доцент юридичного факультету Є. Додін. Його нагороджено дипломом I ступеня. Дипломом III ступеня відзначено К. Мельниченка.

Змагання, безсумнівно, сприяли популяризації стрілкового спорту в університеті. Було б непогано, коли б такі змагання стали традиційними і більш масовими.

С. КОРШУНОВ,
голова комітету ДТСАФ
університету.

СЕВЕРИНКА

Но потім Вера преодолела страх, волнення. Она входила в темний незнайомий подъезд, поспешно винимала из углубления маленький рулончик, быстро клала его в карман своей разрисованной орнаментом овечьей шубки. Прежде, чем направиться домой, она делала большой крюк, все время ощупывая рулончик бумаги, хотя ей хотелось скорее вернуться к себе, зашифровать донесение.

Однажды ее догнал немец и пошел рядом.

— Неужели провал? — подумала радиостанция.

Немец любезно просил не торопиться. Он желает с ней познакомиться. Но Вера сделала вид, что ничего не понимает и со смехом скрылась в первом же подъезде.

Позднее Вера стала пользоваться услугами таких немцев, прогуливаясь с ними по городу, узнавала расположение войск. В короткое время она изучила маршрут к железнодорожному вокзалу и порту, твердо запомнила расположение улиц, знала как лучше пройти на Новый базар, на площадь, к казармам...

Заработала советская радиостанция с позывным «Северок». Почти каждый день в эфир летели телеграммы. В них перечислялись прибывшие и убывшие из города пехотные, артиллерийские, авиационные и саперные части...

Когда питание к рации было на исходе, на запрос Веры из Центра ответили: «Ждите в конце января».

Но январь закончился, а никто не появлялся. И только в двадца-

тих числах февраля она получила указание о встрече со связным вечером, вблизи вокзала. Вера повеселела. Она надеялась увидеть Сашу — своего спасителя.

* * *

В НАЗНАЧЕННЫЙ день, как только стемнело, Вера вышла из дома, направилась к вокзалу. Вот и условленное место. Никого не видно. Возможно придется подождать несколько минут. Страшновато, но Вера старается подбадривать себя, думает о Саше, о том, какой он простой, скромный.

И сила у него большая. В руках Саши автомат кажется игрушкой. Только такой и мог пронести несколько километров девушку, прикрывая ее от пуль своим телом. Вера ждет...

— Северинка? — почти шепотом произнес подошедший мужчина. От неожиданности Вера вздрогнула.

— Саша?! — в возгласе было столько искренней радости и тоски, что связной растерялся и не сразу нашел, что ответить.

— Это я, Светловолосый, не узнаешь?

Только теперь она рассмотрела красивое лицо с черными усами, бывшего драгуна Войска польского, командира одной из партизанских специальных групп.

— Пойдем отсюда, здесь небезопасно.

Светловолосый взял ее под руку и Вера повела его к городу. Шли молча, связной чувствовал выполнение девушки и воздерживался от расспросов. Потом он заговорил:

— Мне нужно возвращаться. В город проникнуть трудно, смешили паспорта. Расскажи какие

трудности, что передать командиру?

Вера кратко обрисовала обстановку, а потом настойчиво попросила объяснить почему сменили связного.

— Вася, почему послали тебя на связь?

— Саша..., — он запнулся и замолчал.

— Что-нибудь случилось?

— Он получил новое задание. Мне поручили держать с тобой связь.

— Это неправда, если не секрет, скажи, в чем дело?

Светловолосому стало жаль девушки.

— Северинка, милая, я не должен был тебе говорить о несчастье в отряде, но... 27 января Саша направлялся к тебе на связь. В одной деревне наскоцил на вражескую засаду и был убит. Второй твой связной Паша Сахасчик погиб 15 февраля. Еще раньше наскоцила на засаду группа Гаврилова, в которой погибли Армушевич, Юсупов, Косарев, Токарюк, Сергей-булинец...

Светловолосый заметил, как вдруг сникла Вера. А ему нужно было уходить... На прощанье он обнял и поцеловал девушки.

— Будь осторожна и береги себя, — сказал он, передав Вере сверток.

Северинка долго всматривалась в ту сторону, куда ушел связной, и думала: многих неизвестных, но подлинных героев не досчитается Родина, когда придет День Победы. Она была уверена, что тогда люди с благодарностью вспомнят о них.

В. ЦВЕТКОВ.

Закінчення в наступному номері.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

ПІСЛЯ ЗБОРІВ

«КОЛИ ВИ ЧИТАЄТЕ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ» — під таким заголовком в газеті № 5 за 14 лютого 1968 року була опублікована кореспонденція, в якій йшла мова про погану організацію передплати і розповсюдження газети «За наукові кадри», зокрема, на геолого-географічному факультеті.

Днями на цьому факультеті відбулись партійні збори. У своїх виступах комуністи говорили і про статтю, опубліковану в газеті, підкреслили справедливість критики на адресу партійної та комсомольської організації факультету.

Після зборів була організована і проведена додаткова передплата на газету «За наукові кадри». На факультеті виділено відповідального за своєчасну доставку газет читачам.

Тепер слово за біологічним, філологічним та юридичним факультетами.

Коротко

ДНЯМИ відбулась зустріч студентів університету з доктором філософських наук М. Ф. Овчинниковим — автором численних робіт з філософських проблем фізики. Студенти з ненаслідним інтересом слухали виступ вченого.

* * *

ПЕРЕД студентами денною відділення юридичного факультету виступили учасники Великої Вітчизняної війни. Іх спогади студенти слухали з великою увагою.

3

ЗНАЙОМТЕСЬ!

М. І. ІЛЛЯШ.

Михайло Шип. Це ім'я не раз зустрічалось в нашій газеті і відоме її читачам. Воно пов'язується з гострим фейлетоном, дотепними пародіями, байками, сатиричними віршами.

Прозорий натяк на зв'язок з колючим сатиричним жанром, який вміщується в підпису «Михайло Шип», вже давно примушував проникливого читача здогадуватися, що цей підпис ховає інше, справжнє прізвище автора. Це так. І за проханням читачів ми розшифровуємо цей літературний псевдонім. А для більшої наочності публікуємо і фотографію автора.

Знайомтесь: «Шип» — це

Михайло Іванович Ілляш, доцент філологічного факультету. З сатирою у нього давні зв'язки, які сягають ще в студентські роки, коли М. І. Ілляш виступав в стінгазеті «Філолог» і в сатиричному додатку до неї — «Шипі».

З того часу поряд з серйозним і основним науковим захопленнями (М. І. Ілляш давно і успішно займається питаннями стилістики російської мови) не залишає він свого «хобі» — сатиричної поезії.

Сьогодні, знайомлячи читача з новими байками «Шипа», ми користуємося нагодою побажати йому нових успіхів і в його основній роботі, і в його захопленні.

ЛЕСНОЕ СВЕТИЛО

Енот писал не в творческих мученьях,
И вскоре труд научный был готов:
«К вопросу о животных и растениях
Родных лесов».

Вещали всем печатные страницы,
Что в тех лесах живут бобры, лисицы,
Медведи, волки, зайцы, козы
(Но нет там кенгуру, слонов,
Горилл, жирафов, львов);
Что в тех лесах растут березы,
Дубы, осины, клены
(Но нет там пальм вечнозеленых,
Бананов и бамбука)...
— Ведь это настоящая наука! —
Шумел в восторге лес,
Превознося Енота до небес.
Енот, представленный ученым синклиту,
С успехом опус защитил
И вскоре вышел на орбиту
Естествоведческих светил,
Как самородок-гений.

* * *

Скажу, затронув кой-кого слегка,
Что регистрация предметов и явлений
От истинной науки далека.

МЕДВЕЖОНКО В КОНСЕРВАТОРИИ

Мишатка с детства был горазд реветь.
И все в лесу сошлись на том,
Что быть ёму певцом.
А посему решил отец Медведь,
Советы намотав на ус,
Устроить сына в музыкальный вуз.
Экзамены Мишатка сдал
И, радуя сердца
Мамаши и отца,
На отделение вокальное попал!
(Скажу — не сплетникам в угоду:
Чтоб протолкнуть кровинушку свою,
Отец с полдюжины бочонков меду
Отправил в груз Чижу и Соловью).
Вот началось ученье, наконец.
И тут наш будущий певец
Всем показал
Такой вокал,
Что педагоги
Из класса еле уносили ноги.
Лев созывает экстренный совет
И просит дать ответ:
Когда? И кто? Как пропустили?
Виновного, конечно, не нашли,
Но распеканье Льва учили,
А Мишеньку... из вуза исключили.
* * *

Жаль, что в тени остался тот,
Кто съел Мишаткин мед.

ГЛОБУС

Пособиям наглядным
в кабинете
Блестящий Глобус
душу изливал:
«Несправедливо все ж
на свете!
В немилость к людям
я попал.
А почему — и сам не знаю.
Ведь я Земле ничем
не уступаю:
Такой же круглый,
на оси верчусь,
На полуария делюсь,
На параллели и меридианы;
На мне есть тоже горы,
океаны,
Дороги, государства,
города...
Так почему же никогда
Народы обо мне ни песен
не слагают,
Ни спутников вокруг меня
не запускают,
Ни фотоаппаратами своими
Не щелкают, толпясь,
передо мной?
Ведь даже мое имя
Все с малой буквы пишут!
Боже мой!
А я ведь мог бы, как Она
(Или хотя бы как Луна),
У астрономов на глазах
Поплыть в воздушном
океане,
То исчезая вдруг в тумане,
То грязь в солнечных лучах
Подолгу и неторопливо...
Ах, как судьба ко мне
несправедлива!»
Сказала Карта: «Неужель
Понять не можешь?
Вы не пара:
Ты всего-навсего
картонная модель
Великого Земного Шара!»

МУЛ-БАРАБАНЩИК

«Все ищешь новое, — однажды упрекнул
Ученого Коня ученый Мул
(Коллеги встретились в конюшне цирковой). —

Всегда мудришь, изобретаешь,
Рискуя часто головой.

А я вот научился одному —
Копытом в барабан стучать.

Мне номера другие ни к чему —

Покой и благодать.

Конечно, каждый будущий сезон
Я подновляю свой аттракцион:

То номер по-иному называю,
То в барабан стучу другой ногой,

То новую попону надеваю,

То барабан беру другой.

Особой новизны, как видишь, не ищу,
А лишь стучу, стучу, стучу.

* * *

В ученом мире знаю я людей,
Чье творчество с работой Мула схоже:
Они печатают одно и то же,
Меня лишь названия статей.

НОВІ КНИГИ

ПРАЦІ НАШИХ НАУКОВЦІВ

СЕРЕД нових надходжень наукової бібліотеки Одеського університету привертають увагу численні праці наших викладачів і науковців.

Так, у видавництві «Радянська школа» вийшла книга професора Д. Елькіна «ЗАГАДКОВІ ЯВИЩА ПСИХІЧНОГО ЖИТТЯ». Питання, поставлене в книзі, розв'язується в світлі вчення І. П. Павлова, І. М. Сєченова, а також найновіших досягнень сучасної науки..

Товариство «Знання» Української РСР видало брошуро-лекцію доктора філологічних наук А. В. Недзвідського «ЛІТЕРАТУРА І КОМУНІЗМ» — про виховну роль радянської літератури, її розвиток на основі методу соціалістичного реалізму, її партійність і народність.

Видавництво «Радянський письменник» випустило в світ літературно-критичний нарис М. О. Левченка «ЕПОС І ЛЮДИНА», в якому мова йде про шляхи розвитку українського радянського роману. Поряд з аналізом творів сучасних письменників в книзі розглядаються і теоретико-літературні питання.

Академія наук СРСР видала окремою книгою роботу професора Р. О. Файтельберга «ВСАСЫВАНИЕ УГЛЕВОДОВ, БЕЛКОВ И ЖИРОВ В КИШЕЧНИКЕ». Книга має велику бібліографію вітчизняної і зарубіжної літератури.

Безпосередньо студентам присвячені такі університетські видання, як книга К. Д. Петряєва «СОВРЕМЕННАЯ СОВЕТСКАЯ ИСТОРИОГРАФИЯ О ВНЕШНЕЙ ПОЛИТИКЕ ГЕРМАНСКОГО ИМПЕРИАЛИЗМА НАЧАЛА XX ВЕКА». Робота О. Г. Лобунца та Л. А. Левченко «СТВОРЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ КОМУНІЗМУ І ПІДВІЩЕННЯ РІВНЯ ПРОПОРЦІОНАЛЬНОСТІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА» і «МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ І КОНТРОЛЬНІ ЗАВДАННЯ З УКРАЇНСЬКОЮ ЛІТЕРАТУРІ» (Для слухачів заочних підготовчих курсів ОДУ) М. І. Доброгорського.

Майбутнім абитурієнтам цілім порадником буде «ДОВІДНИК ДЛЯ ВСТУПНИКІВ ДО ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА», що містить у собі відомості про історію і сучасний стан університету та подає програми вступних іспитів.

Є. САВЕЛЬЄВА.

НА САМОТІ з МУЗИКОЮ.

Фотоетюд студента В. БАХЧЕВАНА.